

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านภาษาไทย ชนิดแบบทดสอบ สะกดคำระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานคือมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (S.E.) 3.3786 และค่าความเชื่อถือได้ (Reliability) .7856 ไปทดสอบก่อน และหลังการเรียนซ่อมเสริมการสะกดคำกับกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เรียนด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และ กลุ่มที่ 2 เรียนด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ ตัวอย่างประชากรทั้งหมดมี 40 คน กลุ่มละ 20 คน มีความสามารถเท่า ๆ กันโดยถือเกณฑ์คะแนนในการสอบครั้งแรกซึ่งต่ำกว่าควอไทล์ที่ 1 ผู้วิจัยได้นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ วัดสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของการสอบก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม การสะกดคำของ นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ค่า t ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการสอบก่อนและสอบหลังในการเรียนซ่อมเสริม ของกลุ่มที่ 1 (วิธีฝึกการสะกดคำ) ปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4

แสดงการเปรียบเทียบผลการสอบก่อนและสอบหลังด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซ่อมเสริมของกลุ่มที่ 1 (วิธีฝึกการสะกดคำ)

ประเภทการสอบ	\bar{x}	\bar{d}	σ_d	t
การสอบก่อน	19.85			
การสอบหลัง	23.10	3.25	0.652	4.984**

จากตารางที่ 4 ปรากฏว่ามีขีดมีเลขคี่ของคะแนนก่อนการเรียนซ่อมเสริม การสะกดคำด้วยวิธีฝึกการสะกดคำของกลุ่มที่ 1 เป็น 19.85 และของคะแนนหลัง การเรียนเป็น 23.10 และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และกลุ่มที่ 1 ซึ่งเรียนด้วยวิธีฝึกการสะกดคำไต่คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนซ่อมเสริมสูงกว่าก่อนการเรียน ซ่อมเสริมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการสอบก่อนและสอบหลังในการเรียนซ่อมเสริม ของกลุ่มที่ 2 (วิธีสัมพันธ์ทักษะ) ปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5

แสดงการเปรียบเทียบผลการสอบก่อนและสอบหลังด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ซ่อมเสริมของกลุ่มที่ 2 (วิธีสัมพันธ์ทักษะ)

ประเภทการสอบ	\bar{x}	\bar{s}	\bar{t}	t
การสอบก่อน	19.75			
การสอบหลัง	26.5	6.75	1.165	5.793**

p ** > .01

จากตารางที่ 5 ปรากฏว่ามีขีดมีเลขคี่ของคะแนนก่อนการเรียนซ่อมเสริม การสะกดคำด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะของกลุ่มที่ 2 เป็น 19.75 และของคะแนนหลังการ เรียนเป็น 26.5 และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และกลุ่มที่ 2 ซึ่งเรียน ด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะไต่คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนซ่อมเสริมสูงกว่าก่อนการเรียนซ่อมเสริม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการสอบครั้งหลังในการเรียนซ่อมเสริมระหว่าง กลุ่มที่ 1 (วิธีฝึกการสะกดคำ) และ กลุ่มที่ 2 (วิธีสัมพันธ์ทักษะ) ปรากฏดัง ตารางที่ 6

ตารางที่ 6

แสดงการเปรียบเทียบผลการสอบครั้งหลังค้ำสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซ่อมเสริมระหว่างกลุ่มที่ 1 (ฝึกการสะกดคำ) และ กลุ่มที่ 2 (สัมพันธ์ทักษะ)

ประเภทการสอน	N	\bar{X}	\bar{a}	\bar{b}	t
ฝึกการสะกดคำ	20	23.1			
สัมพันธ์ทักษะ	20	26.5	3.4	1.590	2.138*

$p^* > .05$

จากตารางที่ 6 ปรากฏว่าความแตกต่างระหว่างมัธยฐานและผลของคะแนนการสอบครั้งหลังค้ำสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนซ่อมเสริมระหว่างกลุ่มที่ 1 (ฝึกการสะกดคำ) และกลุ่มที่ 2 (สัมพันธ์ทักษะ) มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยการเรียนซ่อมเสริมของนักเรียนกลุ่มที่ 2 ซึ่งเรียนด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะได้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการเรียนซ่อมเสริมของนักเรียนกลุ่มที่ 1 ซึ่งเรียนด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า " การสอนซ่อมเสริมทักษะการสะกดคำระหว่างวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะมีผลแตกต่างกัน "

4. การสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มหลังการเรียนซ่อมเสริมทักษะการเขียนสะกดคำด้วยแบบสอบถามปลายเปิด สรุปผลได้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยจัดขึ้น เพราะสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ได้รับประสบการณ์แปลกใหม่และฝึกให้มีความมั่นใจในตนเอง กล้าแสดงออกมากขึ้น เกี่ยวกับค้ำข้อทดสอบก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม นักเรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบางเรื่องยาก ทำให้ทันภายในเวลาที่กำหนดให้ สำหรับค้ำการปรับปรุงการเรียนนั้น นักเรียนแทบทุกคนแสดงความคิดเห็นว่าการเรียนซ่อมเสริมครั้งนี้ช่วยให้นักเรียนได้แก้ไขข้อบกพร่องและมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น